

Dorpshuis De Putmeet in Scharendijke dicht

Ook dit nadeel kan zijn voordeel hebben

De Putmeet, het dorpshuis van Scharendijke, is sinds begin november 2011 dicht. De vloer is aangetast door betonrot – kwaaitaal – en daardoor blijkt het niet meer veilig in het dorpshuis en de gymzaal die eraan vastzit te zijn. De twee scholen en andere gebruikers van de gymzaal wijken nu uit naar verschillende plaatsen op het eiland: dat kost tijd en geld. De mensen die samenkwamen in het dorpshuis missen hun ontmoetingsplek. Er moet een oplossing komen, maar welke en wie gaat dat betalen? Een gesprek met Herman Bomer, voorzitter van de dorpsraad Scharendijke, en Mike van der Linde, klantmanager van Zeeuwlant.

Mike van der Linde en Herman Bomer

Op tafel liggen de drie informatiebladen die zijn verschenen over de sluiting van De Putmeet. Daarnaast een aantal artikelen uit de regionale kranten over de kwestie. Een luchtfoto van het dorp maakt duidelijk wat zich waar bevindt. In het eerste informatieblad (januari 2012) staat dat er snel een oplossing moet komen voor het sluiten van het dorpshuis. Bij het zoeken naar die oplossing wil de corporatie altijd graag de mening van de inwoners en die van de andere belanghebbenden meenemen. Daarom kondigt Zeeuwlant een enquête aan en een buitengewoon openbare dorpsraadvergadering waarin wordt gepeild wat de gebruikers van het dorpshuis en de gymzaal willen voor de toekomst van De Putmeet. Leerlingen van de school worden ingezet bij het invullen van de vragenlijsten.

“De uitslag van de enquête was niet representatief”, geeft Mike van der Linde aan. “Er zijn maar dertig formulieren teruggekomen en allemaal van ouders in de leeftijd van 25 tot 45 jaar: juist niet de mensen die normaalgesproken gebruik maken van het dorpshuis.” Want, eerlijk is eerlijk, het dorpshuis werd nu niet echt intensief gebruikt en dan ook nog door een kleine groep inwoners. Dat neemt niet weg dat er zeker wel behoefte is en blijft aan een ontmoetingsplek.

Nieuwe vloer

Tijdens de buitengewoon openbare dorpsraadvergadering in februari ontstond er een heftige discussie over de toekomst van het dorpshuis. Vrijwel unaniem lieten de aanwezigen weten dat ze liever nu een nieuwe vloer hebben dan een onduidelijke

andere oplossing in de toekomst. Ondanks de mening van de aanwezigen heeft Zeeuwlant, samen met andere betrokken partijen in Hart van Leefbaarheid, besloten de rotte vloer niet te vernieuwen. “Dat zou geen goede langetermijnoplossing zijn”, vertelt Mike. “De vloer is dan misschien wel weer begaanbaar, maar de rest van het gebouw voldoet niet meer op korte termijn. En dan is het geld op: ook Zeeuwlant kan maar één keer een euro uitgeven.”

“Er viel eigenlijk niets te kiezen die avond in februari: dat hebben we niet goed aangepakt. We wilden te graag snel een oplossing bieden, maar we hadden niet echt een alternatief in handen. Logisch dat de dorpsbewoners dan kiezen voor zekerheid, ook al is dat niet de meest optimale oplossing.”

Nadenken over alternatief

We werken aan een alternatief plan voor het dorp, vertelt Herman Bomer. Bovenop de luchtfoto van het dorp legt hij een tekening van de mogelijke toekomstige situatie. “Kijk, hier is de supermarkt. Deze ondernemer wil graag verhuizen met zijn pand. En hier zie je een braakliggend terrein, pal achter de school; al jaren een doorn in het oog van de dorpsbewoners. Dat zou een mooie plek zijn voor een nieuwe gymzaal met een ontmoetingsplek daaraan vast. Volgens het bestemmingsplan kan het. Als dan de supermarkt hier ook zijn nieuwe vestiging bouwt, kunnen we samen gebruik maken van de parkeerfaciliteiten.” Herman spreekt steeds enthousiaster. “De Putmeet kunnen we slopen. Op die plek zou een tweede Scharrenstaete (appartementengebouw van Zeeuwlant) kunnen worden gebouwd. Op de plaats van de supermarkt kunnen appartementen komen in combinatie met een nieuw ontmoetingscentrum.”

Herman ziet het helemaal voor zich. En ook